Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

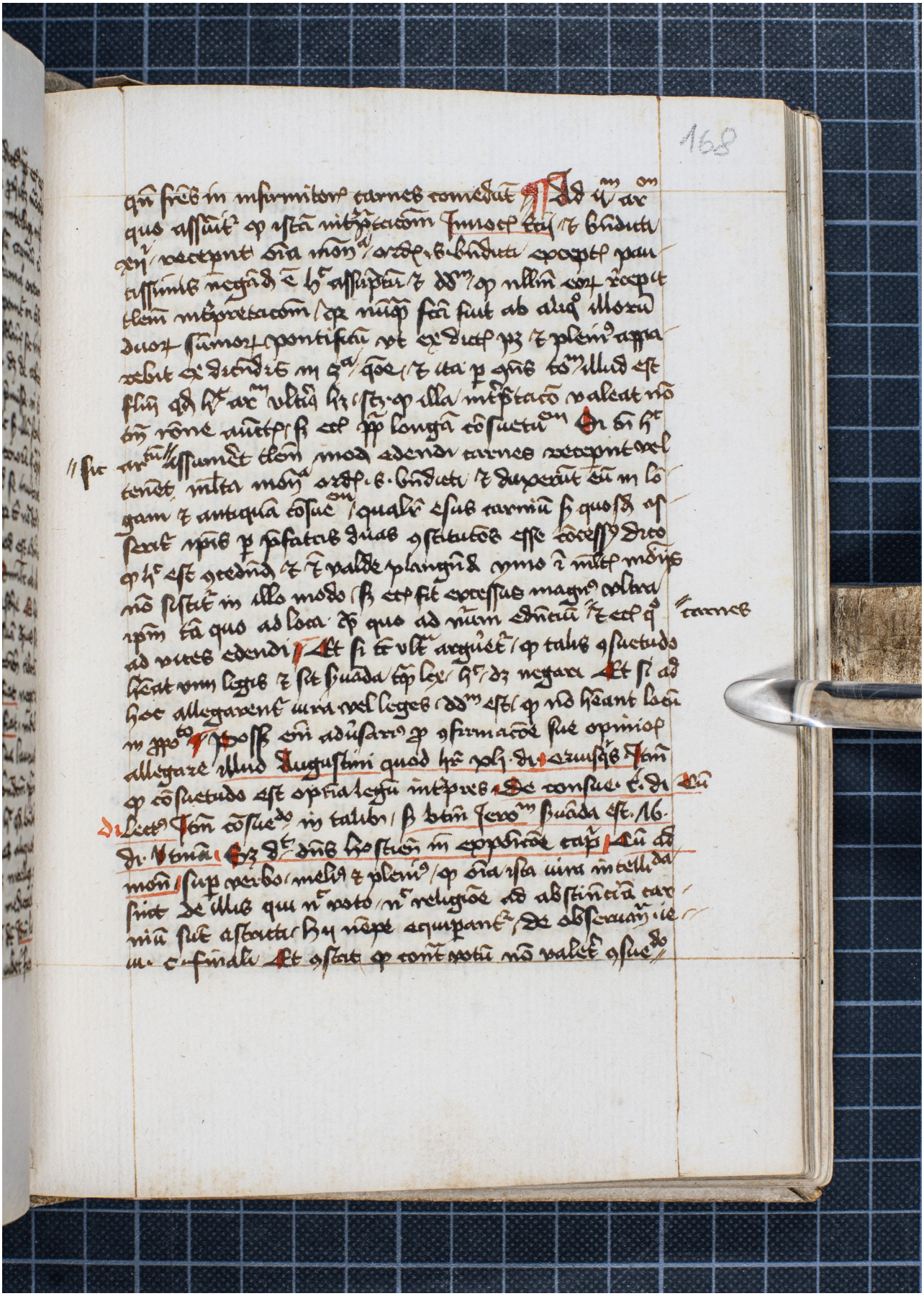

168

qui frēs in infirmitate carnes comedunt. Ad iii. ar-
gumentum assuit. quod ista interpretacio Innocentii pape
et benedicti recepte sunt ordinis. s. benedicti quoniam pau-
cissimis negandum est hoc assertum. et dicit. quod nullam contra recepte
illam interpretacionem. quia nunquam facta fuit ab aliquo illorum
duorum summorum pontificum. vel ex dicto pape. et plenius appa-
rebit ex dicendis in ca. quoniam. et ita per quos tempora. Illud est
filum quod hic ar. ultimum hic. scilicet. quod illa interpretacio valeat non
obstante regula antiqua. si ecclesie longa consuetudo. Ex hoc
// sic // assumunt illam modo edendi carnes recepte vel
tenent. intra monasterium ordinis. s. benedicti. et duxerunt eam in lo-
gam et antiquam consuetudinem. quales esse carnium. quos dicit ap-
parent ipsis. per prefatas duas constitutiones esse concessas. Dico
quod hic est credendum. et et valde plangendum. cum a multis monachis
non stetit in illo modo. si ecclesie fit expressus magnus dolor
ipsum ita quod ad loca. quo ad numerum edendi. et ecclesie quod
ad vices edendi. Et si et vult arguere. quod talis consuetudo
stetit vim legis. et sit suada tanquam lex. hic. dicit negare. Et si ad
hoc allegarent iura vel leges. dicendum est. quod non habent locum
in ipso. Possit enim adhuc dici quod firmacio sue opinionis
allegare illud Augustini quod hic habetur. di. Cum sit enim
quod consuetudo est optima legum interpres. De consue. c. di. Cum
dilectus. Sed consuetudo in talibus. si bene facta suada est. 16.
di. Nemini. Dicit dictus dominus hostiensis in expositione capitis. Cum ad
monasterium. super verbo. melius et plenius. quod ista iura intelligenda
sunt de illis qui non voto. non religione ad abstinentiam car-
nium sunt astricti. hii nempe equipantur. de observancia. ie
iii. c. finali. Et asserit quod conventus non valet consuetudo